

Χάριν τῆς ἀληθείας ὀφειλομέν νά ὁμολογήσωμεν, ὅτι, ὅπως ἐσημείωσε ταῦτα ὁ εὐσεβοῦς ἔγγονος ἦτο ἀδύνατον νά δημοσιεύσωμεν· διότι κατέχουσιν ἐν τρισὶ φυλάδισις σελίδας ἑκατὸν τριάκοντα. Ὀλίγοι δὲ τῶν ἐν τῷ συγγράμματι ἡμῶν βίων ὑπέβησαν μόνον τὰς τριάκοντα. Ὁ φεικτικώτερος μάλιστα εἶναι καθ' ἡμᾶς βίος τις, τόσῳ και εὐναγαστότερος. Τούτου ἕνεκα ἀπκνττ μὲν τὰ λοιπὰ τοῦ εὐσεβοῦς ἔγγονου συνωψίσασμεν ἄνευ τῆς ἐλαχίστης παραλλαγῆς τῆς ἐννοίας· μόνον δὲ τὰς ἐπιστολάς και τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα μετεφέρασμεν κατὰ γράμμα. Λυπούμεθα μάλιστα, διότι και κατὰ τοῦτο κατεγράθημεν μεγάλως τῆς ὑπομονῆς τῶν ἀναγναστικῶν, και τοῦτο μόνον πρὸς ἱκανοποίησιν εὐσεβοῦς ἐπιθυμίας ἔγγονου.

Ἄλλως και ἡμᾶς ὁ Γεώργιος Πάνου διὰ πολῦτερος ὑπῆρξε πρὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ ἀγῶνος και ἐπὶ τῆς πολιουρίας τῆς Μοιερβαίης, τόσῳ παρηγκωνίσθη ἀκαλούθως. Δι' ἓνα Γεώργιον Πάνου μικρὸν τι χρῆμα ἦτο και ἡ εἰς Πάτρας θαλάσσιος ἐκστρατεία, και ἡ ἐκλογή του ὡς πληρεξουσίου, ἡ και αὐτὸς ὁ διορισμός του ὡς ἐπάρχου.

Τῷ ἀνδρὶ τούτῳ ὑπῆρχε φαίνεται χαρακτήρ κατὰ πολλὰ ὅμοιος τῷ τοῦ Γερμανοῦ II. Πατρῶν. Ἀμφοτέροι διέπρεπον μεγάλως πρὸ τοῦ ἀγῶνος· ἀμφοτέροι ἐπεσκιάσθησαν μετὰ τὴν ἐκκρηξιν αὐτοῦ.

Ἄνεκτίμητος καθίσταται ὁ χαρακτήρ τοῦ Γ. Πάνου και διότι μετὰ τὸν ἀγῶνα δὲν ἐπεδίωξεν ἀμοιβὰς και τέσεις. Ἐπεδόθη ἀμέσως εἰς τὸ ἐμπόριον και ἤθελεν εὐημερήσει, ἀλλ' ἄλλως ἔδοξε τῷ Κυρίῳ.